

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- seferde bulunduğumuz zaman mestleri üç gün üç gece çıkarmamayı, büyük ve küçük abdest bozduktan, uyuduktan sonra bile mestlere meshetmeyi, ancak cünüp olunca mestleri çıkarmayı emrederdi, dedi.

Zirr b. Hubeyş şöyle dedi; Mestler üzerine nasıl mesh edileceğini sormak üzere Safvân b. Assâl -radiyallahu anh-'ın yanına gitmiştim. Bana: Zirr! Niçin geldin? Diye sordu. Ben de: İlim öğrenmek için, deyince şunları söyledi: Melekler, ilim öğrenenlerden hoşlandıkları için onlara kanat gererler. Ben de: Büyük ve küçük abdestten sonra mestler üzerine nasıl mesh edileceği kafamı kurcaladı. Sen de Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashâbından olduğun için, onun bu konuda bir şey söylediğini duydun mu diye sormaya geldim, dedim. Safvân:Evet, duydum. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- seferde bulunduğumuz zaman mestleri üç gün üç gece çıkarmamayı, büyük ve küçük abdest bozduktan, uyuduktan sonra bile mestlere meshetmeyi, ancak cünüp olunca mestleri çıkarmayı emrederdi, dedi. Onun sevgiye dair bir şey söylediğini duydun mu? Diye sordum. Evet, duydum. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile bir sefere çıkmıştık. Biz onun yanındayken bir bedevî kaba sesiyle: Muhammed! Diye bağırdı. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- de onun sesine yakın bir sesle: "Gel bakalım", dedi. Bedevîye dönerek: Yazıklar olsun sana! Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-'in huzurunda bulunuyorsun. Kıs sesini! Yüksek sesle bağırmanı Allah yasakladı, dedim. Bedevî: Vallahi sesimi kısmam, dedi ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Birilerini seven, ama onlarla beraber olacak kadar iyiliği bulunmayan kimse hakkında ne dersin? Diye sordu. Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: "Bir kimse, kıyamet gününde, sevdikleriyle beraberdir." Safvân b. Assâl sözüne devamla dedi ki: Peygamber bu konuda uzun uzun konuştu. Hatta bir ara batı taraflarında bulunan bir kapıdan bahsetti. "Kapı yaya yürüyüşüyle kırk yıl veya yetmiş yıl (yahut râvinin hatırladığına göre süvari gidişiyile kırk veya yetmiş yıl) genişliğindedir", buyurdu. Şamlı muhaddislerden Süfyân b. Uyeyne şöyle dedi: Allah Teâlâ gökleri ve yeri yarattığı gün, bu kapıyı tövbe için açık olarak yaratmıştır. Güneş battığı yerden doğuncaya kadar o kapı kapanmayacaktır.

[Hasen Hadis] [İbn Mâce rivayet etmiştir - Tirmizî rivayet etmiştir - Ahmed rivayet etmiştir]

Zirr b. Hubeyş şöyle dedi; Mestler üzerine nasıl mesh edileceğini sormak üzere Safvân b. Assâl -radiyallahu anh-'ın yanına gitmişti. Safvân -radiyallahu anh- hangi sebepten geldiğini sordu. Zirr dedi ki: İlim için geldim. Safvân meleklerin ilim talebesine ihtiram ederek ve talep ettiğine rıza göstererek sakin olup uçmayı bırakacağını haber verdi. Zirr dedi ki: Ben de

büyük ve küçük abdest bozduktan sonra mestler üzerine mesh etmenin caiz olup olmadığı hususunda bir duraksama ve tereddüt meydana geldi. Bunun üzerine Safvân b. Assâl - radiyallahu anh- bunun caiz olduğunu açıkladı. Çünkü şayet onlar yolcu iseler Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- onlara mestlerini çıkarmamalarını emretti. Ancak kim cenabetten ve benzeri sebepten dolayı gusül abdesti alacak ise o zaman mestini çıkarır. Ancak büyük ve küçük abdestten ve uykudan sonra abdesti bozulursa mesh etmesi caizdir. Zirr b. Hubeyş Safvân b. Assâl'e Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sevgiye dair bir şey söylediğini duydun mu? Diye sordu. Evet, dedi. Sonra da yüksek sesle konuşan ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e gelip yüksek ve kaba bir sesle: Ey Muhammed! Bedevinin kıssasını zikretti. Bedevîye dönerek: Yazıklar olsun sana! Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in huzurunda bulunuyorsun. Kıs sesini! Yüksek sesle bağırmanı Allah yasakladı, dedim. Allah -Azze ve Celle- buyuruyor ki: "Ey iman edenler! Seslerinizi Peygamber'in sesinin üstüne yükseltmeyin. Birbirinize bağırdığınız gibi, Peygamber'e yüksek sesle bağırmanın; yoksa siz farkına varmadan amelleriniz boşa gider." (Hucurat Suresi: 2) Lakin bedeviler fazla adap bilmezler. Çünkü onlar şehirlerden ve ilimden uzak yaşarlar. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- de onun sesine yakın bir sesle: «Gel bakalım» dedi. Çünkü Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- insanların en güzel ahlâklısıdır. Her insana anlayacağı şekilde muamele eder. Onunla bedevinin kendisiyle konuştuğu gibi konuştu. Bedevi ona dedi ki: Derecelerine ulaşamadığı seven, ama onlarla beraber olacak kadar iyiliği bulunmayan kimse hakkında ne dersin? Onları seviyor ama ameli onların amelinden az. Amelde onlara eşit değil. Kimlerle beraber olacak? Onlarla beraber olacak mı olmayacak mı? Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Bir kimse, kıyamet gününde, sevdikleriyle beraberdir.» Safvân b. Assâl sözüne devamla dedi ki: Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda uzun uzun konuştu. Hatta bir ara batı taraflarında bulunan bir kapıdan bahsetti. «Kapı yaya yürüyüşüyle kırk yıl veya yetmiş yıl (yahut râvinin hatırladığına göre süvari gidişiyle kırk veya yetmiş yıl) genişliğindedir» buyurdu. Allah Teâlâ gökleri ve yeri yarattığı gün, bu kapıyı tövbe için açık olarak yaratmıştır. Güneş battığı yerden doğuncaya kadar o kapı kapanmayacaktır.

<https://sunnah.global/hadeeth/tr/show/4565>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

